

অৰহেলিত অসম

[এই শিৰোনামাৰে ভাৰতৰ এখন উল্লেখযোগ্য সাপ্তাহিক বাৰ্তালাচনী "দি ইলাষ্ট্ৰেটেড উইকলী অৱ ইণ্ডিয়া" ত সম্পাদক এম, ভি, কামাথে এটি তাৎপৰ্যপূৰ্ণ প্ৰৱন্ধৰ সহায়ত অসমৰ সাংস্কৃতিক আন্দোলনক নিৰপেক্ষ দৃষ্টিভঙ্গীৰে অসম সম্পৰ্কে কৰা মন্তব্যৰ কিয়দংশ ইয়াত দিয়া হৈছে। অসমত চলা আন্দোলন সম্পৰ্কে যেতিয়া পশ্চিমবংগৰ কাকতসমূহে অসমবিৰোধী ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে—সেই সময়ত অসমৰ বাহিৰত এজন সাংবাদিকে প্ৰকৃত তথ্যসম্বলিতভাৱে অসমৰ সমস্যাৱলীৰ বিষয়ে নিৰপেক্ষ আলোচনা আগবঢ়োৱাত আমি তেখেতক অভিনন্দন জনাইছো। (সং-প্ৰঃ কঃ)]

বিপ্লবীয়ে কাম-কাজ চলাই আছে। নগালেণ্ডৰ প্ৰত্যেকখন গাঁৱৰ শ-শ যুৱক-যুৱতীয়ে এতিয়াও আত্মগোপন কৰিছে। অস্ত্ৰ-শিক্ষা লৈছে। কিন্তু আচৰিত এয়ে যে চৰকাৰী সৈন্য বা পুলিচে বিপ্লৱীসকলক পঁৱত বিচাৰি হাৰাখুৱি খালেও ধৰিব নোৱাৰে। কোনো নগাই সহায় নকৰে এজন বিদ্ৰোহীক পুলিচৰ হাতত পৰিবলৈ। ই প্ৰমাণ কৰে নগা জনসাধাৰণৰ মাজত বিপ্লৱী সকলৰ উজ্জল ভাৱমূৰ্তিৰ কথা। — এই ভাৱমূৰ্তি নষ্ট কৰিবলৈ আৰু নগালেণ্ড তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ মাজত অনেকাৰ বীজ সিঁচি দিবলৈ কেন্দ্ৰ চৰকাৰে সদায়েই যত্ন কৰি আহিছে। ১৯৭৯ চনৰ ৫ জানুৱাৰীৰ ঘটনাও তেনে এক ঘটনা। সীমান্তৰ কিছুমান নিৰীহ অসমীয়ক অত্যাচাৰ কৰি বিপ্লৱীসকলৰ কাম বুলি প্ৰচাৰ কৰা হ'ল; যাতে জনসাধাৰণে বিপ্লৱীসকলৰ প্ৰতি বিৰূপ মনোভাৱ লয়। কিন্তু প্ৰকৃততে নগালেণ্ড পুলিচে এই গণ্ডগোলটোৰ সৃষ্টিত সহায় কৰিছিল আৰু ই বৰ্তমান প্ৰমাণিত হৈছে। তৰুণৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগতীয়াকৈ ইয়াৰ খবৰ পায়ো প্ৰয়োজনীয় প্ৰতিৰোধৰ ব্যৱস্থা নোলোৱাটো নিশ্চয় প্ৰত্যক্ষভাৱে ইয়াক উদগনি দিয়াৰে পৰিচালক। ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা মুক্ত নগালেণ্ড সৃষ্টিহে বিপ্লৱীসকলৰ মূল কথা বুলি বিপ্লৱীসকলে প্ৰথমৰে পৰাই ঘোষণা কৰিছে। আত্মগোপন কৰা নগা ফ্ৰেডাবেল চৰকাৰৰ সংবিধানত

“অসমক যদি অগ্ৰাহ কৰা হয়, তাৰ বাবে এই উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলীৰ ৰাজ্যখনেই যে ক্ষতি হ'ব এনে নহয়, সমগ্ৰ ভাৰতেই তাৰ বাবে লোকচান ভৰিব লাগিব। ভাৰতৰ উৎপাদিত ৫০% পেট্ৰলিয়াম অসমৰ পৰাই সৰবৰাহ কৰা হয় আৰু প্ৰায় সমপৰিমাণৰ চাহপাতো এই ৰাজ্যই যোগান ধৰি আহিছে। অসমত প্ৰচুৰ কাঠ, কয়লা আৰু মৰাপাটৰো উৎপাদন হয়।...

“অসমৰ সমস্যা” বুলি কোনো কথা থাকিব নোৱাৰে; অসমৰ সমস্যা মানেই সমগ্ৰ ভাৰতৰে সমস্যা। ই নিতান্ত ন্যাৱসংগত কথা বুলি মই ভাবো।...

কোৱা হৈছে: 'নগালেণ্ড হৈছে জনগণৰ এক সাৰ্বভৌম প্ৰজাতন্ত্ৰ। অনাদি কালৰ পৰাই ই বিদ্যমান। ইয়াৰ ১০০ (এশ) জন টাটাৰ (প্ৰতিনিধি) বিশিষ্ট এটা পাৰ্লামেন্ট থাকিব। ৰাষ্ট্ৰপতি জনসাধাৰণৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচিত হ'ব আৰু মন্ত্ৰীসভা গঠিত হ'ব ১৫ জন মন্ত্ৰীক লৈ।' — ইয়াৰ উপৰিও এটা ঘোষণাত কোৱা হৈছে: “জনগণেই সমস্ত ভূমিৰ মালিক। আৰু এই ব্যৱস্থাই ভৱিষ্যতে থাকিব। কোনো ভূমি ৰাজহ নাথাকিব।”

গতিকে দেখা যায় নগা স্বাধীনতা যুদ্ধক সকলে এখন গণতান্ত্ৰিক নগাৰাজ্যৰ আদৰ্শ আগত লৈ কাম-কাজ চলাই গৈছে। কোনোও নাজানে এই সংগঠনৰ শেষ ক'ত। মুক্তিকামী জনগণৰে বিজয় নিশ্চয় সুনিশ্চিত। মুক্তিকামী জনগণক ৰাধা দিব পাৰে—এন শক্তি ক'ত !! এমুঠি ভিয়েটনামবাসীয়ে আমেৰিকাৰ দৰে এক বৃহৎ শক্তিক ওফৰাই পেলোৱাৰ কথা কোনেও নিশ্চয় পাহৰি নাযায়।

ই নিৰ্ভৰ কৰে জনসাধাৰণৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যকৰ মতামতৰ ওপৰত। যদি নগা জনসাধাৰণে ভাৰতৰ ভিতৰতে থাকিয়েই নিজৰ সুৰক্ষা সুনিশ্চিত কৰিব পাৰে—তেন্তে নিশ্চয় আন্দোলন পৰিহাৰ কৰিব পাৰে আৰু ঘূৰাই আনিব পাৰে হেৰোৱা শান্তি। কেন্দ্ৰ চৰকাৰৰ মনোভাৱ আৰু ক্ষুদ্ৰ জাতিসত্তা-সমূহৰ বক্ষণাবেক্ষণৰ পৰিবেশৰ ওপৰত ই নিৰ্ভৰশীল।

অৱহেলিত অসম.....

“অসমীয়াসকলক অতীততে কৰ্মবিমুখ আৰু বৰ্তমানে উগ্ৰজাতীয়তাবাদী বুলি দোষাৰোপ কৰিলেই বাস্তৱ সমস্যাৰ সতে মুখামুখি হোৱা নুবুজায়। অসমীয়াসকল স্বভাৱতে শান্তিপ্ৰিয় জাতি; কিন্তু তেওঁলোকেই সোতৰবাৰ মোগল আক্ৰমণ ওফৰাই পঠি-ওৱাৰ কথা গোৱাৰে সোঁৱৰে। অসমীয়াসকলৰ ধাৰণা যে ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰান্তৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ কথা নাভাৱে। ৰাজনৈতিক ক্ষমতা হস্তান্তৰৰ সময়ছোৱাত অসমখনক ‘গ’ গোটত সুমুৱাই পূৰ্ববঙ্গৰ লগত সাঙুৰি কেবিনেট মিছনে দিয়া প্ৰস্তাৱ ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছ মানি লৈছিল। গোপী নাথ বৰদলৈয়ে সেইবাৰ বক্ষা নকৰা হ’লে অসমৰ অস্তিত্বই নাথাকিলহেঁতেন। চীনা আক্ৰমণৰ সময়ত ১৯৬২ চন ২১ নৱেম্বৰৰ দিনা তেতিয়াৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহৰুৱে আকাশবাণীৰ জৰিয়তে শোক বিহ্বল কঠেৰে অসমক বিদায়বাণী শুনাইছিল। এনে ক্ষোভ অসমৰ ৰাইজে সততে প্ৰকাশ কৰে। তেওঁলোকে এই কথাও পাহৰা নাই যে দেশ বিভাজনৰ বাবে ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্টৰ পৰা ১৯৫০ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীলৈকে অসম ভাৰতৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ আহিল; পিছত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৮’৫ কোটি টকা খৰচ কৰি নতুন ৰেলপথ তৈয়াৰ কৰাৰ পিছতহে ভাৰতৰ মূল ভূ-ভাগৰ সৈতে অসমৰ সংযোগ সাধন হয়।

“ভাৰত যদি অখণ্ড হৈয়ে ৰলহেঁতেন, বাংলা-দেশ নামেৰে যদি এখন ইছলামিক ৰাষ্ট্ৰৰ জন্ম নহ’লহেঁতেন তেন্তে এই “অনুপ্ৰবেশ” ৰাজনৈতিক উদ্দেশ্য প্ৰণোদিত নহয় বুলি নেহৰুৱে কোৱা কথা-ষাৰ মানিব পৰা হ’লহেঁতেন। কিন্তু দুখৰ বিষয় এক মুছলিম ৰাষ্ট্ৰ স্বৰূপে বাংলাদেশে গঢ় লোৱাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই সমস্যাটোৱে এক প্ৰকট ৰাজনৈতিক ৰূপ ল’লে; আজি অসমীয়া সকলে ভয় কৰিছে যে অসমলৈ বাংলাদেশৰ মুছলমানসকলৰ অনুপ্ৰবেশে ৰাজ্যখনৰ সামাজিক আৰু জাতিগত বৈশিষ্ট্যসমূহক ক্ৰমান্বয়ে বিলোপ সাধন কৰি অসমক এটা জটিল ৰাজনৈতিক চক্ৰান্তৰ গভীৰতালৈ ঠেলি দিব।...”

“অসমীয়াসকল সঁচাকৈয়ে অতি সুন্দৰলোক; তেওঁলোকৰ আনৰ সমস্যা হৃদয়ঙ্গম কৰাৰ প্ৰচেষ্টা

আছে। মুছলমান বিদ্বেষী বা উগ্ৰজাতীয়তাবাদী বুলিলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি অবিচাৰ কৰা হ’ব।

“এতিয়া দেখা প’ল যে অসমৰ বৰ্তমান আন্দোলন মুছলমান, বঙালী বা নেপালী লোকৰ বিৰুদ্ধে কেতিয়াও নহয়; অসমৰ স্বাৰ্থৰক্ষাৰ খাতিৰত কিছুমান ন্যায়সঙ্গত দাবীত এই আন্দোলনে গঢ় লৈছে।

“বাহিৰৰ লোকে হয়তো এই ভয়, এই উদ্বেগ হ’লি উকুৱাই দিব; কিন্তু অসমীয়াৰ বাবে এই ভয় অমূলক নহয়। ভোটাৰ তালিকা সংশোধনৰ দাবীত তেওঁলোকে যি অহিংস আন্দোলন চলালে সি সঁচাকৈয়ে মনত ৰাখিবলগীয়া; হাজাৰ হাজাৰ লোকে কাৰাবৰণ কৰিলে, কিন্তু কোনেও ক’তো ৰাজহুৱা সম্পত্তি ধ্বংসৰ দৰে কাম কৰা নাই। সাংবাদিক জীৱনত বহুতো সংঘৰ্ষ ঠাই ভ্ৰমণ কৰাৰ অভিজ্ঞতা মোৰ আছে, কিন্তু গুৱাহাটীৰ ৰাজপথত মুকলিমুৰীয়া ভাৱে ঘূৰি পকি মই আচৰিত হৈ গৈছিলো—অসমীয়া মানুহ ইমান শান্ত আৰু ভদ্ৰ, হাজাৰ হাজাৰ লোক গোট খায়, উচ্চ কঠে প্ৰতিবাদ ধৰণিত হয়, কিন্তু ক’তো গাড়ী-মটৰ নজুলে, দোকান-বজাৰ লণ্ড-ভণ্ড বা সা-সম্পত্তি নষ্ট নহয়।”...

“অসমত ভাৰতীয় সমস্যা ক হিন্দু-মুছলমানৰ সমস্যা” বা “অসমীয়া বঙালীৰ সমস্যা”লৈ ৰূপান্তৰিত কৰিলে ই দেশখনৰ বাবেই অমঙ্গলৰ কথা হ’ব। আজি অসমে বিচাৰে তেওঁলোকৰ কথা দেশখনে মন দি শুনক, তেওঁলোকৰ সমস্যা-সহানুভূতিৰে বিবেচনা কৰক। সাম্প্ৰদায়িক বিদ্বেষ বা উগ্ৰজাতীয়তাবাদৰ কলংক দি কৰা কটু সমালোচনাই এই ক্ষেত্ৰত কোনো কাম নিদিয়ে। যদি কেন্দ্ৰৰ শাসকসকল এই দৰে অসমৰ সমস্যাৰলীৰ প্ৰতি উদাসীন হৈ থাকে তেন্তে উগ্ৰপন্থীসকলে অচিৰে ৰাজ্যখনৰ ৰাজনীতি নিজৰ হাতত তুলি লব। ●

লিখক লিখিকা সকললৈ:.....

অসমৰ সমস্যা, জাতীয় জীৱন, পূৰ্বাঞ্চলৰ যি কোনো বিষয়ৰ ওপৰত বিশেষকৈ আৰ্থ-সামাজিক বিষয়ৰ ওপৰত প্ৰবন্ধ আৰু কবিতা, কবিতা আলোচনা বিচৰা হৈছে। গল্প প্ৰকাশ কৰা নহয়। কবিতাদি ৬ মাহলৈকে প্ৰকাশ নহ’ব পাৰে।

যোগাযোগৰ ঠিকনা :-

সম্পাদক, প্ৰতিবাদৰ কঠ
মাৰফণ, ইচিল প্লেছ
তৰাজান, যোৰহাট-১